

ขณะที่เขียนต้นฉบับชิ้นนี้...ยังไม่มีโอกาสทราบได้ว่า คณะกรรมการ กนย. หรือ กย.ลิสห่า หรือ ก.อะไรก็ได้แล้วแต่ท่านจะตัดสินใจแก้ปัญหาทางพาราออกไปในแนวไหนกันแน่ เพราะโดยลักษณะอาการเท่าที่ผ่านมา ตั้งแต่ชาวบ้านชาวช่อง ยังไม่ได้คิดจะก่อมือ สร้างมือ ทุกสิ่งทุกอย่างมันดูจะออกไปทางวนไป-วนมา จนเรื่องที่ไม่น่าจะถึงกับต้องเป็นเรื่อง กลับกลายเป็นเรื่องราวใหญ่โตขึ้นมาจนได้...

☆☆☆☆☆

อย่างที่รัฐมนตรีบางรายได้ออกมาป่าวประกาศชนิดนำชนพองสองเกล้าว่า การชุมนุมปิดถนนของมือบียงพาราได้ก่อให้เกิดผลเสียหายทางเศรษฐกิจไปแล้วไม่ต่ำกว่า 3,000 ล้านบาท ทั้งๆ ที่ว่าไปแล้ว ถ้ารัฐบาลยอมโอนอ่อนผ่อนตามคำเรียกร้องของบรรดาชาวสวนยางพาราเขามั่ง คือยอมควักเงินเติมค่าส่วนต่างของราคายางพารากิโลกรัมละแค่ไม่กี่สิบบาท ตามที่ผู้ชุมนุมยื่นข้อเสนอ รัฐบาลน่าจะเสียเงินไม่ถึง 1,000 ล้านบาท สำหรับการแก้ปัญหาให้กับชาวสวนยางทั่วประเทศจำนวนนับ 10 ล้านคน น้อยชะยิ่งกว่าการควักเงินเติมค่าส่วนต่างของราคาข้าวให้กับชาวนาทั่วประเทศประมาณ 2-4 ล้านคน (900,000 ครัวเรือน) นับเป็นแสนๆ ล้านบาท...

☆☆☆☆☆

แต่ก็แปลก...ที่รัฐบาลกลับยอมควักเงินเติมค่าส่วนต่างของราคาข้าว ที่สูงกว่าราคาส่วนต่างของราคายางนับเป็นลิบๆ เท่าแบบไม่ยอมคิดหน้าคิดหลัง ไม่ยอมฟังเสียงคัดค้าน ติดตึง ของใครต่อใครเอาเลย แม้แต่นิด แต่พอเป็นเรื่องของราคายางเท่านั้น กลับนั่งคิดแล้วคิดอีก แถมยังคิดเล็กคิดน้อย ไปจนกระทั่งกลายเป็นการคิดมาก คือคิดว่าจะมีการเมือง เข้ามาแทรก เลยทำให้ไม่เกิดแรงจูงใจที่จะแก้ปัญหาใดๆ เลย จนมูลค่าความเสียหายทางเศรษฐกิจ อันเนื่องมาจากการปล่อยให้ทุกสิ่งทุกอย่างค่อยๆ สะสม บานปลาย นำไปสู่การปิดถนนในแต่ละสลาย มันสูงชะยิ่งกว่าจำนวนเงินที่จะนำมาใช้แก้ปัญหาไปแล้ว...

☆☆☆☆☆

และนั่นคงไม่ใช่เฉพาะแค่เรื่องยางพาราเท่านั้น...การไม่คิดที่จะแก้ปัญหาที่มันเป็นปัญหา แต่ต้นพยายามจะไปแก้ปัญหาที่มันยังไม่น่าจะเป็นปัญหา หรือพูดง่าย ๆ ก็คือการ **สร้างปัญหา** นั่นแหละ ดูจะ



สังเวชนียสถาน!!!

กลายเป็นลักษณะลีลาเฉพาะตัวสำหรับการบริหารจัดการของรัฐบาลภายใต้การนำของนาย ก. **ปู ยิ่งลักษณ์** เธอไปแล้ว อย่างที่ผลสำรวจวิจัยของ **กรุงเทพโพล** ได้โผล่ออกมาประจานรัฐบาลด้วยเหตุบังเอิญ หรือด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ใดๆ ก็แล้วแต่ แต่การสะท้อนให้เห็นถึงอารมณ์ความรู้สึกของผู้คนกว่า 80 เปอร์เซ็นต์จากจำนวนผู้ตอบแบบสำรวจ 1,188 คน ซึ่งต่างเห็นพ้องไปในแนวเดียวกันว่าสิ่งที่มันกำลังเป็นปัญหา และเป็นสิ่งที่รัฐบาลควรจะต้องโตดมาแก้ปัญหาอย่างเร่งด่วนในขณะนี้ก็คือ เรื่องของข้าวของแพงเป็นหลัก ไม่ใช่เรื่องของการแก้รัฐธรรมนูญที่มีผู้เห็นพ้องอยู่เพียงแค่ 7.2 เปอร์เซ็นต์ หรือกระทั่งการจัดป่าที่ปฏิรูปการเมือง ที่มีผู้เห็นว่าเป็นปัญหาเพียงแค่ 27.4 เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเอง...

☆☆☆☆☆

แต่ก็นั่นแหละ...ภายใต้การบริหารจัดการตามล.โด้ล **ทักษิณ-ยิ่งลักษณ์** ชะอย่าง!!! เรื่องข้าวของแพงที่กำลังก่อให้เกิดผลกระทบกับผู้คนไม่รู้กี่ต่อกี่สิบล้านคนทั่วประเทศ มันกลับกลายเป็นเรื่อง **คิดกันเอง** หรือเป็นแค่เรื่อง **ความรู้สึก** ของผู้ที่ไม่ชอบรัฐบาลไปโน่น ไม่ได้เป็นปัญหาที่ทำให้รัฐบาลเกิดแรงกระตุ้น แรงจูงใจพอที่จะแสดงอาการเอาจริงเอาจังใดๆ แม้แต่น้อย บรรดานักการเมืองฝ่ายรัฐบาลไม่ว่าจะโลมาตั้งแต่หัวยันหาง ตั้งแต่หัวแม่ตีนข้างซ้าย ไปยันถึงลูกกะโป่งข้างขวา ต่างหันมาแสดงอาการกระเหี้ยนกระหือรือแบบสุดฤทธิ์สุดเดช สุดลิ่มที่มีริดสีดวงทวาร ในการทุ่มเทแก้ปัญหาของคนแคไม่กี่ร้อยคนในรัฐสภา เพื่อหาทางเปิดช่องให้ **ฟัว เมีย ลูกสาว ลูกชาย ลูกเขย ไปยันแม่ยายและพ่อตา มีสิทธิ์สมัครเป็น**

ลว.โดยไม่จำกัดประเภท ไม่จำกัดไฟล์และสปีชีส์ ไปแทนที่...

☆☆☆☆☆

เรียกว่า...เอาจริง เอาจัง ชะจนบรรดาลสิ่งมีชีวิตในสภา ไม่ว่าประเภทอาศัยอยู่ใต้ดินสภา หรือบนเพดานรัฐสภา ต่างออกอาการเคร่งเครียดไปตามๆ กัน คือจะเอาให้ผ่าน จะเอาให้ได้ ชนิดไม่ต้องสนใจกฎ ระเบียบ ประเพณีใดๆ อีกต่อไปแล้ว พร้อมทั้งจะหักพรวดด้วยด้ามเข่าเป็นด้ามๆ ดุนๆ หักไม่ถนัดก็เกณฑ์ตำรวจสภา เข้ามาร่วมด้วยช่วยหัก จนสภามันแทบจะไม่หลงเหลือความเป็นสภาใดๆ อีกต่อไป กลายเป็นแค่ **รังวรนุช** หรือเป็นแค่สถานที่อยู่ของสิ่งมีชีวิตซึ่งเคยได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัติสัตว์สงวนและตามอนุสัญญาไซเตส จึงไม่ถึงกับสูญพันธุ์ไปง่ายๆ แต่อาจแยกแยะได้ลำบากยิ่งขึ้น ว่าระหว่างตัวที่อยู่ใต้ดินสภา บนเพดานสภา กับที่อยู่ในห้องประชุมสภา มันมีความผิดแผกแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด...

☆☆☆☆☆

สรุปเอาเป็นว่า...ก็คงต้อง **อยู่ๆ กันไป** นั่นแหละท่าน ทำได้ในเมื่อ **รัฐบาลเป็นเช่นไร...ประชาชนย่อมต้องเป็นเช่นนั้น** ในเมื่อปวงชนชาวไทยประมาณ 15 ล้านคนเป็นอย่างน้อย ซึ่งว่าไปแล้วก็คือพ่อ-แม่-พี่น้องของเราทั้งหลายนั่นแหละ ท่านดันเกิดอาการมืดบอดไปทั่วทั้งประเทศ และกว่าจะทำให้ท่านสะดุ้งตื่น ลืมตา ขึ้นมาได้มั่งคงต้องปล่อยให้โดนบิตหัวนม โดนเขียนด้วยแล้ ด้วยหยาบ ไปอีกซักพักใหญ่ๆ ดูซิว่า...สุดท้ายแล้ว มันจะเหลือไอ้ประเภทที่เป็นโรคจิต เป็นมาโซคิสต์ชนิดรักษาไม่หายอยู่อีกซักกี่ล้านคน คือประเภทที่โดนขึ้นค่าแก๊ส ค่าไฟฟ้า ค่าทางด่วนแบบวันเดียวซ้อนๆ ยังดันอุตสาห์โหยหวนครวญครางด้วยความรัญจวนใจว่า...เอาอีก...เอาอีก...พลีส...พลีส...อะไรประมาณนั้น!!!

ปิดท้ายด้วยวาทีวันนี้ จาก Talmage (อีกครั้ง)... Wise men are instructed by reason; men of less understanding by experience; the most ignorant by necessity; and beasts by nature. - คนฉลาดมากเรียนรู้ด้วยเหตุผล ฉลาดน้อยเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ คนไม่ฉลาดเลยเรียนรู้ด้วยความจำเป็นบังคับ เดียดจางานเรียนรู้ด้วยธรรมชาติ...

☆☆☆☆☆